

ΠΑΝΤΑ ΞΕΝΟΙ;

Μέλη της ομάδας: Στασινοπούλου, Καπαγερίδης, Σιφνιού

- Πατέρα, είχα αγωνία αν θα σε βρω.
- Καλώς ήρθες στην αιώνια ζωή του Άδη!
- Πατέρα, μου είχες υποσχεθεί ότι θα γυρίσουμε στην πατρίδα μας.
- Άγνωσται αι βουλαί των Θεών. Μην ανησυχείς, εδώ μπορείς να ζεις το τώρα, το πριν και το μετά. Κι είσαι τυχερός γιατί θα σε θυμούνται για πάντα νέο. Έλα κοντά. Θα σου δείξω τους ανθρώπους του μέλλοντος.
- Μα πρέπει να φιλιώσω με τους φίλους μου πρώτα. Έφυγα κι ήμασταν τσακωμένοι.
- Σκύψε και θα δεις. Εδώ στην Αχερουσία λίμνη που θα μας θυμούνται στα χρόνια που θα έρθουν.

ΒΩΜΟΣ

- Πατέρα, εμείς είμαστε αυτοί. Κι από δίπλα ο δούλος ο αγαπημένος. Κι από κάτω γράφει τα ονόματά μας: «Νικήρατος Πολυίδου Πολύξενος Νικηράτου». Μα πού βρίσκεται αυτό πατέρα;
- Στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιά. Το βρήκανε στον τάφο μας στην Καλλιθέα.
- Ωχ! Ένα παιδί. Κρύβεται πίσω από το βωμό. Μα τι κάνει μόνο του εκεί; Τα άλλα παιδιά είναι μαζεμένα με την παιδαγωγό τους.
- Μισό λεπτό, θα ζητήσουμε την βοήθεια του Μορφέα. Γονάτισε μαζί μου: Θεέ του Ύπνου. Εσύ που τα βλέφαρα σφαλίζεις. Στείλε τα πέπλα σου σ' εκείνο το παιδί που κρύβεται θαρρώ πίσω απ' το βωμό.
- Σας παρακαλώ, μην με μαλώσετε. Δεν ήθελα να πειράξω κάτι. Μα...εσείς είστε αρχαίοι!
- Πώς σε λένε παιδί μου;
- Igor.
- Igor; Μα αυτό δεν είναι ελληνικό όνομα.
- Ναι, είμαι από τη Ρουμανία και τα παιδιά με κοροϊδεύουν.
- Κι εμείς από την Ιστρία είμαστε. Έτσι την έλεγαν παλιά την Ρουμανία.
- Και γιατί κρύβεσαι;
- Είναι δυο μήνες που ήρθαμε από την Ρουμανία και δεν ξέρω να μιλάω καλά τη γλώσσα. Τα παιδιά με κοροϊδεύουν και δεν με θέλουν στην παρέα.
- Πρέπει να το πεις στην παιδαγωγό σου. Βέβαια είναι πάντα δύσκολο να είσαι ξένος σε μια ξένη χώρα. Κι εμείς τότε το πληρώσαμε πολύ ακριβά....